

Tožba, vložena 28. avgusta 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Malti

(Zadeva C-351/09)

(2009/C 267/77)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: S. Pardo Quintillán, K. Xuereb, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Malta

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da je Republika Malta

(a) s tem, da ni uvedla programov za spremljanje stanja celinskih površinskih voda in da ti niso bili pripravljene za izvedbo v skladu s členom 8(1) in (2) Direktive 2000/60/ES⁽¹⁾, ter

(b) s tem, da ni izpolnila obveznosti predložitve zbirnih poročil o programih spremljanja stanja celinskih površinskih voda v skladu s členom 15(2) te direktive,

— kršila člena 8 in 15 navedene direktive;

— Republiki Malti naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na podlagi člena 15(2) Direktive je bil zadnji rok za predložitev zbirnih poročil o programih spremljanja stanja 22. marec 2007. Nadalje, obveznost predložitve zbirnih poročil o programih spremljanja stanja celinskih voda je neodvisna od kakršne koli obveznosti predložitve prvega načrta upravljanja povodja. Do danes zbirno poročilo o programih spremljanja stanja celinskih površinskih voda ni na voljo. Zato Komisija meni, da Republika Malta ni izpolnila obveznosti iz člena 15(2) Direktive.

Poleg tega je Komisija na podlagi zgoraj navedene informacije, ki jo je posredovala Republika Malta, in ob neobstoju informacij glede zbirnega poročila o programih spremljanja stanja celinskih površinskih voda, ki ga je Republika Malta dolžna predložiti, zavzela stališče, da Republika Malta do danes ni uvedla programov za spremljanje stanja celinskih površinskih voda in da ti niso pripravljene za izvedbo v skladu s členom 8(1) in (2)

Direktive. Ti programi so bistveni za ureditev skladnega in izčrpnega pregleda stanja voda na vsakem vodnem območju⁽²⁾.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, str.1).

⁽²⁾ Člen 8(1) Direktive 2000/60/ES.

Pritožba, ki jo je 2. septembra 2009 vložila Perfetti Van Melle SpA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat), razglašeno 1. julija 2009 v zadevi T-16/08, Perfetti Van Melle SpA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Cloetta Fazer AB

(Zadeva C-353/09 P)

(2009/C 267/78)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Perfetti Van Melle SpA (zastopnika: P. Perani in P. Pozzi, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanja na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Cloetta Fazer AB

Predlogi pritožnice:

Pritožnica predlaga, naj Sodišče:

— pritožbi ugodi in v skladu s členom 61 Statuta Sodišča in členom 113 Poslovnika v celoti razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje v zadevi T-16/08;

— če je mogoče glede na stanje postopka, dokončno odloči tako, da razveljavi odločbo oddelka za izbris (UUNT) z dne 24. novembra 2005 o zahtevi za izbris št. 941 C 973065, in toženima strankama naloži plačilo stroškov pred Sodiščem prve stopnje in Sodiščem ter stroškov, ki so nastali pred UUNT v postopku za ugotovitev ničnosti.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Pravni razlogi

Družba Perfetti Van Melle S.p.A. s pritožbo izpodbija sodbo Sodišča prve stopnje, razglašeno 1. julija 2009 in vročeno 2. julija 2009, v zadevi T-16/08.

V podporo pritožbi pritožnica meni, da je Sodišče prve stopnje v sodbi, zoper katero je vložena pritožba, napačno razlagalo ter uporabilo člen 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti ⁽¹⁾ v povezavi s členom 53(1)(a) te uredbe.

1.1 Prvi pritožbeni razlog: pritožnica trdi, da Sodišče prve stopnje ni preučilo zadevnih znamk na podlagi merila „celovite presoje“ ali „celotnega vtisa“.

Ustaljeno načelo je, da mora celovita presoja verjetnosti zmede glede vidne, glasovne ali pojmovne podobnosti zadevnih znamk temeljiti na celotnem vtisu, ki ga te ustvarijo, pri čemer je treba zlasti upoštevati razlikovalne in prevladujoče elemente. Pritožnica trdi, da Sodišče prve stopnje ni uporabilo navedenega načela ter da je zlasti ugotovilo verjetnost zmede tako, da je njegova presoja temeljila izključno na dejstvu, da imata ti znamki skupen element „CENTER“.

Sodišče prve stopnje v sodbi, zoper katero je vložena pritožba, ni preučilo znamk s „celovito presojo“ in „celotnim vtisom“, ki ga ti ustvarita. Namesto tega je v tej sodbi uporabilo analitičen pristop in preučilo znamko „CENTER“ na eni strani ter prvi besedni element „CENTER“ izpodbijane znamke na drugi strani, pri čemer je zanikalo vsakršno pomembnost drugega besednega dela „SHOCK“. Res je v tej sodbi omenjeno merilo celovite presoje in celotnega vtisa, vendar pa je tudi res, da omemba in ponovitev pravnega merila ne zadostuje. Za pravilno ravnanje je pomembno, da se pravnemu merilu sledi ter da se ga primeru pravilno uporabi. To ni bilo storjeno v sodbi, zoper katero je vložena pritožba. V tej sodbi je Sodišče prve stopnje le ugotovilo, da sta znamki, ki se primerjata, podobni, ker imata skupen besedni element „CENTER“, ne da bi pojasnilo, zakaj besedni element „SHOCK“ ne zadostuje za izključitev verjetnosti zmede.

Zaradi teh razlogov pritožnica tudi trdi, da so v sodbi, zoper katero je vložena pritožba, izkrivljena dejstva ter da je v njej kršena obveznost obrazložitve.

1.2 Drugi pritožbeni razlog: pritožnica trdi, da Sodišče prve stopnje v sodbi, zoper katero je vložena pritožba, ni obravnavalo nekaterih zelo pomembnih in upoštevanih dejavnikov.

S to sodbo je bil kršen tudi člen 8(1)(b), ker Sodišče prve stopnje ni presojalo dejavnikov, ki so bili zelo relevantni pri ugotovitvi verjetnosti zmede med znamkama. Zlasti ni upoštevalo dolgega obdobja, v katerem znamki, ki se primerjata, hkrati obstajata in neobstoja dejanske zmede, kot je bilo obširno pojasnjeno v tožbi pred Sodiščem prve stopnje.

Poleg tega Sodišče prve stopnje ni pravilno presodilo še enega pomembnega dejavnika, in sicer stopnje pozornosti upoštevne javnosti. Bilo je namreč nelogično, da je Sodišče prve stopnje menilo, da povprečni potrošnik, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, ne bi opazil besede „SHOCK“ in spoznal, da imata znamki, ki se preučujeta, vidne in glasovne razlike ter tudi drugačna pomena, in sicer znamka „CENTER“, pri kateri se s to besedo nakazuje na „nekaj, kar je v sredini“, in znamka „CENTER SHOCK“, s katero se zaradi besede „SHOCK“, ki je najbolj razlikovalni del, nakazuje na idejo močnega občutka (shock), ki ga bo potrošnik začutil, ko bo žvečil sredino žvečilnega gumija.

2. Pritožbeni predlogi

— pritožbi naj se ugodi in naj se v skladu s členom 61 Statuta Sodišča in členom 113 Poslovnika v celoti razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje;

— če je mogoče glede na stanje postopka, naj se dokončno odloči tako, da se razveljavi odločbo oddelka za izbris (UUNT) z dne 24. novembra 2005 o zahtevi za izbris št. 941 C 973065, in naj se toženima strankama v skladu s členom 1222 Poslovnika naloži plačilo stroškov pred Sodiščem prve stopnje in Sodiščem ter stroškov, ki so nastali pred UUNT v postopku za ugotovitev ničnosti;

— podredno, če navedeno glede na stanje postopka ni mogoče, naj se zadeva vrne Sodišču prve stopnje, da ponovno odloči v skladu z zavezujočimi merili, ki jih določa Sodišče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija) 7. septembra 2009 – Said Shamilovich Kadzoev proti Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Zadeva C-357/09)

(2009/C 267/79)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofija-grad